ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.20513715

ЩЕПО́ТЬЄВ Володимир Олександрович (09. 10. 1880, Полтава — 09. 11. 1937, там само) — етнограф, історик літератури, композитор, перекладач. Батько *М. Щепотьєва*. Професор (1926). Закінчив Полтавську духовну семінарію (1900), Санкт-Петербурзьку духовну академію (РФ, 1904). Працював у Полтаві: викладачем словесності в єпархіальній жіночій школі та музичній школі Д. Ахшарумова (1904—17), вчительському інституті (1917—20), ІНО (1921—22 — ректор, 1926—28), співробітником губернського історичного архіву (1922—25). За сумісництвом від 1920 — завідувач кабінету фольклору та мови Полтавського державного музею, ініціатор створення меморіального музею П. Мирного в Полтаві. Член Полтавської вченої архівної комісії (від 1909), Етнографічної комісії при ВУАН, Постійної комісії ВУАН для видання пам’яток новітнього мистецтва, голова Полтавського наукового товариства при ВУАН (від 1924). Один із засновників та активний діяч Комітету охорони пам’яток (1917—22) і Українського наукового товариства дослідження пам’яток старовини та мистецтва (1917—24) на Полтавщині. Організатор (1921) Полтавської театральної студії, завідувач літературної частини драматичного театру (1925—26). Вивчав місцевий фольклор, публікував наукові розвідки з етнографії (в «Етнографічному віснику» тощо) та української літератури, досліджував творчість І. Котляревського, П. Куліша, Т. Шевченка, О. Стороженка, П. Мирного. Одним із перших виступив популяризатором творчості М. Лисенка. Автор понад сотні музичних творів (пісень, романсів, хорів), зокрема опери «Семінаристка», видав низку збірників народних пісень. Переклав українською мовою п’єсу «Париж» Е. Золя, лібрето опер «Фауст» Ш. Ґуно, «Паяци» Р. Леонкавалло, «Галька» С. Монюшка, «Мадоннине намисто» Е. Вольфа-Феррарі. У березні 1928 заарештований у справі СВУ й засуджений до заслання, яке відбував у м. Славгород на Алтаї (РФ). Після повернення в Україну (1934) мешкав із дружиною в родичів у с. Веприк Гадяцького (нині Миргородського) р-ну Полтавської обл. 22 вересня 1937 заарештований вдруге, за звинуваченням у «контрреволюційно-націоналістичній агітації» та належності до «антирадянської організації» засуджений до розстрілу. Реабілітований 1958. Особовий фонд Щ. втрачено під час арештів, частину матеріалів архіву вивіз до РФ (м. Саратов) син ученого, після 1990 деякі з тих документів було повернуто в Україну.

Основні праці

Звичаї, словесна творчість та мова Полтавщини // Зб. Полтав. держ. музею. Т. 2. П., 1927.

В. К. Борисенко

Бібліографічний опис:
Щепотьєв Володимир Олександрович / В. К. Борисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-893325

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).